

СВЪТУЛКА

Трайко: Никога не ще ви забравя.

Гласоветъ отвънъ (по-силно): Трайко! Трайко! Трайко!

Трайко: Ида, ида!

Всички: Настана за раздѣла часъ,
Едно другарче вънъ те вика,
Не ще останешъ ти при насъ.
Прощавай. Трайко, ученика!

Трайко: Азъ искахъ да остана тукъ,
Но туй вий виждате не може.
Но всичко, що видѣхъ и чухъ,
Не ще забравя вече, Боже.

Всички: Върви, учи и пръвъ стани,
Учи, труди се, не оставай.
Другаритѣ си настигни.
Върви, учи, не ни забравяй!

(Бие силно училищниятъ звънецъ. Буквитѣ се разбѣгватъ. ада завѣсата. Трайко излиза предъ завесата, като си трие очитѣ)

Трайко: Сънувамъ ли? Кжде сж буквичкитѣ? Княгиньо А! Княгиньо А!

Влизатъ Колю и Пенчо: Отъ кога те търсимъ!

Трайко (къмъ тѣхъ); Кжде сж буквичкитѣ?

Колю: Буквичкитѣ сж въ буквара. Трѣбва само да ги знаешъ, а ти ги незнаешъ.

Трайко: Кой? Кой ги не знае?

Пенчо: Ти ги не знаешъ!

Трайко: Я дай буквара.

(Идватъ и други ученици). **Трайко** (чете): Кума Лиса отишла у воденицата и си намазала главата съ тѣсто.

Пенчо: Наизустъ го знаешъ ти това. Чакай, чакай малко. Я прочети тука!

Трайко (чете): Имало едно време единъ царски синъ...

Пенчо: Чудно нѣщо!

Колю: Че той отъ насъ по-добре чете!

Трайко: Ехей, приятели, ако и вие сте били тамъ, дето азъ бѣхъ щѣхте да четете като мене.

Всички: Кжде? Кжде бѣше?

Трайко: Тайна е! Вървете всички подиръ менъ, та при учителя да идемъ. Предъ него азъ да почета и нека следъ това да видимъ, дали въ първо или второ ще бжде Трайко ученикъ.

К Р А Й

Орлинъ Василевъ
Лжчезаръ Станчевъ